

Η αρχή δεν έχει γίνει... το τέλος δε θα υπάρξει

Σύμφωνα με την συλλογική συνείδηση το πανεπιστήμιο είναι ο δημόσιος χώρος, μέσα στον οποίο παράγεται η γνώση, αποκτούνται τα απαραίτητα εφόδια για την εύρεση εργασίας και την κοινωνική ανέλιξη, ενώ ταυτόχρονα θεωρείται το τελευταίο σκαλοπάτι για την πνευματική και κοινωνική πρόοδο του ατόμου. Αυτή η εξιδανικευμένη εικόνα για το «δημόσιο» πανεπιστήμιο είναι ούτως ή άλλως καταδικασμένη να σκοντάφτει συνέχεια πάνω στην πραγματικότητα και αυτό φαίνεται με τον πιο καθαρό τρόπο σήμερα. Σήμερα που εξελίσσεται η εκπαιδευτική αναδιάρθρωση και έχει ως στόχο το «νέο λύκειο» και το «νέο πανεπιστήμιο», σύμφωνα με τις επιταγές της νεοφιλελεύθερης ρητορικής περί εξορθολογισμού.

Τι σημαίνουν όλα αυτά;

Με λίγα λόγια βλέπουμε ότι **το «δωρεάν και δημόσιο» πανεπιστήμιο έχει τελειώσει επίσημα, έστω και σαν αυταπάτη.** Τα τελευταία χρόνια πηγαίνοντας από νομοσχέδιο σε νομοσχέδιο βλέπουμε μια όλο και μεγαλύτερη επίθεση σε κοινωνικές και φοιτητικές κατακτήσεις. Ξεκινώντας από την κατάργηση του ασύλου και την βίαιη εισβολή δυνάμεων καταστολής μέσα σε πανεπιστημιακούς χώρους, το face control και την προκλητική εγκατάσταση σεκιουριτάδων με αλεξίσφαιρα στις πύλες και στις σχολές της πανεπιστημιούπολης, και καταλήγοντας στις εξαγγελίες του νέου πρύτανη Φορτσάκη περί πανεπιστημιακής αστυνομίας, **δημιουργείται ένα κλίμα στρατιωτικοποιημένου ελέγχου και πειθάρχησης στις σχολές.**

Ταυτόχρονα, το οικονομικό βάρος της φοίτησης πέφτει στις τσέπες των φοιτητών/τριών αφού μέσα στα επόμενα εξάμηνα θα κληθούν να πληρώνουν για τη σίτιση, τη στέγαση (καθώς οι εστίες κλείνουν ή ιδιωτικοποιούνται), τα συγγράμματα και τις μεταφορές τους. Όλο αυτό το πακέτο έρχεται να πλαισιωθεί

με μία **περαιτέρω εντατικοποίηση των σπουδών μέσω των διαγραφών**, της επιβολής του v+2 και τις προαναγγελίες περί νέου Οργανισμού, που θα φέρει σε πέρας αυτό το ευγενές έργο...

Και αν όλα αυτά δεν ήταν αρκετά, παρόμοιο «καλλωπισμό» περνάνε και οι εργασιακές σχέσεις μέσα στα ιδρύματα με την **είσοδο του ιδιωτικού κεφαλαίου στις σχολές.** Εργολαβίες στις υπηρεσίες καθαρισμού, σίτισης και φύλαξης της σχολής, απολύσεις εκατοντάδων εργαζομένων, ελαστικοποίηση των μισθών, όταν και αν αυτοί υπάρχουν. Και όλα αυτά στο βωμό της αποδοτικότητας και της «αναπτυξιακής προοπτικής» των σχολών...

Η θέση μας μέσα σε αυτήν την κατάσταση

Απέναντι σε αυτήν την κατάσταση, η απομονωμένη και εσωστρεφής δράση δεν μπορεί παρά να κρατήσει τα χέρια μας δεμένα. Χρειάζεται συλλογικός και αδιαμεσολάβητος αγώνας, ούτως ώστε όλες/οι μαζί να προβάλλουμε αποτελεσματική αντίθεση και να δημιουργήσουμε πραγματικές βάσεις συλλογικής διαβούλευσης για τη διαχείριση των θεμάτων μας. Μέσα σε αυτό το πλαίσιο η Ελευθεριακή Παρέμβαση Φιλοσοφικής έχει ως διακηρυγμένο στόχο να συμβάλλει σε αυτές τις διαδικασίες μέσα από μια δημόσια παρέμβαση που θα καλεί τον φοιτητικό σύλλογο να πάρει την κατάσταση στα χέρια του. Μακριά από παραταξιακές λογικές, προσπαθεί να ορίσει ένα περιβάλλον μέσα στο οποίο οι φοιτητές/τριες θα συναντιούνται και θα δίνουν από κοινού σταθερούς και ανυποχώρητους αγώνες, χωρίς να προσπαθεί να κεφαλαιοποιήσει την παρέμβασή της με εκλογικούς όρους. Γι' αυτό το λόγο άλλωστε **απέχουμε από τους μηχανισμούς ανάθεσης, διαχείρισης και ελέγχου των κινημάτων (εκλογές και διοικητικά συμβούλια)** σε αντίθεση με όλες τις υποτιθέμενες «ανεξάρτητες» και μη παρατάξεις (ΑΡΕΝ, ΕΑΑΚ, ΜΑΣ κοκ.). **Προτάσσουμε την αυτοοργάνωση, την αντι-ιεραρχία και τον αυτόνομο πολιτικό αγώνα, ούτως ώστε οι νίκες και οι ήττες μας να έχουν νόημα για όλους/ες μας.**

Κανείς δεν ξέρει με τι προκλήσεις θα μας φέρει αντιμέτωπους το αύριο. Το μόνο που είναι σίγουρο είναι ότι αυτό το αύριο θέλουμε και μπορούμε να το δημιουργήσουμε όλοι και όλες μαζί.

Υ.Γ. Μην τους αφήνεις να σε υποτιμάνε, μπορείς να γραφτείς και μόνη/ος σου.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗΣ
epf72@riseup.net | epf72.squat.gr